

ระเบียบสถาบันพระปกเกล้า
ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนวินัย
พ.ศ.2545

.....

โดยที่เป็นการสมควรออกระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีในการสอบสวนวินัยเพื่อให้เกิดการสอบสวนวินัยในสถาบันพระปกเกล้าเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17 (4) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันพระปกเกล้า พ.ศ. 2541 และ ข้อ 39 แห่งข้อบังคับสถาบันพระปกเกล้าว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. 2542 เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้าโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลั่นกรองการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ 2/2545 เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2545 จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันพระปกเกล้า ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนวินัย พ.ศ.2545”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ระเบียบนี้มีได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนวินัยเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 หรือกฎระเบียบใดๆ ที่มีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว

ข้อ 4¹ เมื่อมีความจำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามข้อ 39 แห่งข้อบังคับสถาบันพระปกเกล้า ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการจากพนักงานหรือบุคคลภายนอกมีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าสามคน โดยทำเป็นประกาศหรือคำสั่งและกำหนดเวลาดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประธานทราบคำสั่ง แต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นซึ่งจะสอบสวนให้เสร็จภายในกำหนดนั้นไม่ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยขออนุมัติเลขาธิการขยายเวลาต่อไปอีกครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ทั้งนี้ ไม่เกินสาม

¹ ข้อ 4 แก้ไข โดย ระเบียบฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนวินัย (ฉบับที่2) พ.ศ.2555

ครั้ง เว้นแต่กรณีมีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ หรือจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกสอบสวนวินัย โดยการขยายเวลาอาจให้มีผลย้อนหลังได้ในกรณีจำเป็น

ข้อ 5 คณะกรรมการสอบสวนวินัยมีหน้าที่ในการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับเรื่องที่ทำกรสอบสวนรวมทั้งมีหน้าที่รายงานความเห็นเสนอต่อเลขาธิการ ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่อย่างไร และควรได้รับโทษสถานใด ตลอดจนให้มีอำนาจเรียกบุคคล เอกสาร หรือสิ่งของที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลใดในสถาบันพระปกเกล้า มาเพื่อทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่สอบสวนได้

ข้อ 6² ในการดำเนินการสอบสวนทางวินัย ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- (1) แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย และคำสั่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (2) ประชุมพิจารณาและวางแนวทางในการสอบสวนตลอดจนกำหนดประเด็นข้อกล่าวหาและขอบเขตในการสอบสวน ก่อนที่จะเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหาและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- (3) จัดทำบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา แล้วเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา และอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร พอสมควรเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี ผู้ถูกกล่าวหาจะให้การหรือไม่ให้การอย่างไรก็ได้ คำให้การของผู้ถูกกล่าวหาให้บันทึกไว้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมให้การให้จดรายงานไว้แล้วดำเนินการต่อไป
- (4) รวบรวมพยานหลักฐานจากพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุหรือพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกกล่าวหา และเพื่อพิสูจน์ให้เห็นความผิด
- (5) จัดทำบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา แล้วเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พอสมควรเท่าที่จะให้ ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาได้ดี ผู้ถูกกล่าวหาจะให้การหรือไม่ให้การอย่างไรก็ได้ คำให้การของผู้ถูกกล่าวหาให้บันทึกไว้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมให้การให้จดรายงานไว้แล้วดำเนินการต่อไป

² ข้อ 6 แก้ไข โดย ระเบียบฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนวินัย (ฉบับที่3) พ.ศ./2556

(6) ประชุมพิจารณาความผิด การกำหนดโทษ และการลงโทษ ให้เป็นไปตามหลัก
ความเป็นธรรม และหลักนิติธรรม

ข้อ 7 ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิ ดังนี้

(1) รับทราบข้อกล่าวหา

(2) ให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนเสนอพยานหลักฐาน หรือ
นำพยานหลักฐานมาประกอบการแก้ข้อกล่าวหา

(3) คัดค้านกรรมการสอบสวนวินัย

ข้อ 8 การคัดค้านกรรมการสอบสวนวินัยต้องมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(2) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(3) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

(4) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็น คู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานหรือพี่น้องร่วมบิดา
มารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาหรือเป็นลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทาง
แต่งงานนับได้เพียงสองชั้นกับผู้กล่าวหา

(5) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการสอบสวนวินัย ให้ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลประกอบยื่น ต่อเลขาธิการ
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาทราบเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้เลขาธิการแจ้งการคัดค้านให้ประธาน
กรรมการสอบสวนวินัยทราบ และให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนวินัยเรียกประชุมคณะกรรมการสอบสวน
วินัยเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวกรรมการผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเป็น
หนังสือและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม และให้คณะกรรมการสอบสวนวินัย ประกอบด้วย
กรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการที่ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า
สองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการสอบสวนวินัยถูกคัดค้านจนเป็นเหตุให้ไม่อาจ
ดำเนินการตามวรรคสามได้ ให้เลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยคำคัดค้านดังกล่าว โดยให้กรรมการ
ผู้ถูกคัดค้านชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือ

ความในสองวรรคก่อนไม่กระทบถึงการใด ๆ ที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ดำเนินการไปแล้ว

ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนวินัยเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตาม
วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อเลขาธิการและให้นำความในวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 9 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่มายื่นคำชี้แจง
แก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้า โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
คณะกรรมการสอบสวนวินัยจะดำเนินการสอบสวนต่อไป โดยไม่สอบสวนตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานก็ได้ แต่
ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในส่วนของการสอบสวน

ถ้าคณะกรรมการสอบสวนวินัยพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานมีเหตุผลอันสมควรที่ไม่สามารถมาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงภายในเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยเลื่อนกำหนดวันนัดสอบสวนออกไปอีกหนึ่งครั้ง โดยกำหนดระยะเวลาพอสมควรให้ผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานไม่มาให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในครั้งนี้อีก คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนต่อไปโดยไม่สอบสวนตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ 10 ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ยุติการสอบสวนวินัยในเรื่องที่ถูกกล่าวหาแล้ว แล้วให้ดำเนินการตามข้อ 11 ต่อไป

ข้อ 11 เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัย สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการสอบสวนเสนอต่อเลขาธิการว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ หลักเกณฑ์ ของสถาบันพระปกเกล้าในข้อใด หรือไม่ อย่างไร และควรได้รับโทษสถานใด

ภายใต้บังคับ ข้อ 37 วรรคสอง แห่งข้อบังคับสถาบันพระปกเกล้าว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานผลการสอบสวนดังกล่าวในวรรคหนึ่งแล้ว ให้พิจารณามีคำสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหา หรือมีคำสั่งใด ๆ ตามที่เห็นสมควรภายใน 7 วันนับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการสอบสวน

กรณีที่เลขาธิการ เห็นสมควรให้คณะกรรมการสอบสวนวินัย สอบสวนในประเด็นใดที่เกี่ยวข้องข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ให้กระทำได้ ทั้งนี้ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยทำการสอบสวนในประเด็นนั้นเพิ่มเติม ให้เสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีคำสั่งเป็นต้นไป

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัย สอบสวนเพิ่มเติมเสร็จแล้วให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 26 มีนาคม ๒๕๔๕

(ลงชื่อ) บวรศักดิ์ อุวรรณโณ
(ศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ)
เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า